

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/25/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013200048
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200048.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Soni Langovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: A.L.K. Humenné spol., s r.o., IČO: 36 471 046, so sídlom Štefánikova 22, Humenné, zastúpený: JUDr. Ján Spišák, advokát, Idanská 17, P.O.Box 67, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 27723/2012, 3214/2012-640 zo dňa 19. októbra 2012, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/7/2013-55 zo dňa 14. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/7/2013-55 zo dňa 14. januára 2016 p o t v r d z u j e.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného 27723/2012, 3214/2012-640 zo dňa 19.10.2012, ktorým zmenil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej aj „PPA“) č. 500/2525/17011/2011 zo dňa 08.06.2012, ktorým nebola schválená žiadosť žalobcu o poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb vo vtedy platnom a účinnom znení (ďalej len „nariadenie č. 488/2010 Z.z.“) a vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v zmysle § 57 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka vo vtedy platnom a účinnom znení (ďalej len „nariadenie č. 499/2008 Z.z.“) a ktorým schválila žiadosť žalobcu zo dňa 16.05.2011 o poskytnutie podpory formou doplnkovej platby na plochu vo výške 0,- € a to tak, že neschválila poskytnutie podpory jednotnej platby na plochu v zmysle § 2 nariadenia č. 488/2010 Z.z. a poskytnutie podpory formou vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v zmysle § 57 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z. a schválila poskytnutie podpory formou doplnkovej platby na plochu vo výške 0,- € v zmysle § 2 nariadenia vlády č. 114/2009

Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou doplnkových národných priamych platieb v rastlinnej výrobe vo vtedy platnom a účinnom znení (ďalej len „nariadenie č. 114/2009 Z.z.“).

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobca porušil podmienku štandardu „minimálna miera intenzity chovu a vhodné režimy“, a to „počas kalendárneho roka dodržiavať najnižšie zaťaženie 0,2 veľkej dobyčkej jednotky zvierat na hektár trvalých trávnych porastov, ktorých výmera je vyššia ako 20 ha“ podľa prílohy č. 1 nariadenia vlády č. 488/2010 aj v roku 2010 postupovala platobná agentúra pri výpočte v súlade s čl. 71 ods. 5 veta prvá nariadenia č. 1122/2009. Žalovaný v rámci odvolacieho konania však zistil, že agentúra stanovila žalobcovi aj zníženie vo výške 1 % v zmysle výsledkov kontroly na mieste vykonanej v dňoch 15.03., 19.03. a 22.03.2012. Platobná agentúra však tento výpočet nezohľadnila v priloženej špecifikácii platieb napadnutého rozhodnutia. Podľa krajského súdu porušenie podmienok krížového plnenia má z uvedeného dôvodu za následok krátenie vo výške 10 %. Túto skutočnosť zohľadnil vo svojom rozhodnutí žalovaný, ktorý z vyššie uvedeného dôvodu pristúpil ku zmene prvostupňového rozhodnutia.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si na náhradu uplatnil trovy konania.

V dôvodoch odvolania namietal, že prvostupňový správny orgán, ktorého závery si žalovaný v napadnutom rozhodnutí osvojil, v konaní nevykonal riadne dokazovanie, nevyužil postup podľa § 34 ods. 1 zákona č. 71/167 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), správny orgán v konaní nevykonal riadne krížovú kontrolu a nevykonal riadne ani kontrolu na mieste. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/221/2011-94 zo dňa 02.07.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo/93/2014 zo dňa 28.10.2015.

V správnom konaní predchádzajúcom vydaniu rozhodnutí správnych orgánov obidvoch stupňov neboli vôbec odstránené skutkové a právne nejasnosti ohľadom užívania a nájmu sporných pozemkov a tieto neboli odstránené ani písomným vyjadrením žalovaného. Podľa názoru žalobcu bolo v konaní pred súdom prvého stupňa potrebné vykonať dokazovanie aj pokiaľ išlo o spôsob vedenia dokazovania v správnom konaní a vykonanie tohto dôkazu bolo nevyhnutné na posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čo súd prvého stupňa neurobil.

Nezákonnosť v prejednávanej veci a postupu žalovaného vidí žalobca najmä v tom, že žalovaný svojím postupom v konaní pri vydaní napadnutého rozhodnutia nepostupoval v súlade s vtedy platnými právnymi predpismi, a to najmä zákonom č. 274/2006 Z.z. o podpore v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a nariadeniami vlády SR č. 81/2007 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou jednotnej platby na plochu a č. 213/2007 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v znevýhodnených oblastiach ako aj príslušnými nariadeniami Komisie (ES) a Rady (ES), a to najmä Komisie (ES) č. 1975/2006, č. 1973/2004, č. 796/2004 a Rady (ES) č. 1782/2003 ako aj ust. § 3 ods. 1,2,4, § 32 ods. 1,2, § 33 ods. 1, 2, § 46 Správneho poriadku a nesprávne aplikoval na vec sa vzťahujúcu hmotne právnu ako aj procesnú úpravu v právnom poriadku SR a EÚ/ES a vo veci vyslovil nesprávny právny záver.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Poukázal na to, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli súčasťou

písomných vyjadrení. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sžo/48/2015 zo dňa 01.03.2016. Podľa žalovaného tiež nie je dôvod na aplikáciu § 221 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vzhľadom na to, že súd konal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. Podľa žalovaného nie je možné považovať za riadne ospravedlnenie účasti, keď právny zástupca pošle ospravedlnenie súdu faxom v deň pojednávania, pričom predvolanie mu bolo doručené riadne a včas. Taktiež podľa žalovaného neobstoí argumentácia žalobcu, že dokazovanie bolo nedostatočné, ak by tak bolo, neboli by sa zistili naddeklarácie, ktorých existenciu žalobca nespochybňuje.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce, dostatočne výstižné a presvedčivé (§ 157 ods. 2 veta druhá O.s.p.) sa stotožňuje v celom rozsahu, a ku ktorému vzhľadom na odvolacie námietky dodáva.

Senát odvolacieho súdu zistil, že žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie PPA tak, ako je uvedené v úvodnej časti tohto rozsudku. PPA vykonala u žalobcu kontroly, ktorými zistila nadmernú deklaráciu na diele pôdneho bloku Čabalovce 4805/1. Keďže administratívnou kontrolou zistené nezrovnalosti mali vplyv na výšku finančných prostriedkov v zmysle podanej žiadosti, bol žalobca požiadaný pôvodne uvádzané výmery v žiadosti potvrdiť na výmery zodpovedajúce skutočnosti do 10 dní odo dňa doručenia oznámenia v priloženej „Špecifikácii nezrovnalostí“ v časti „Potvrdená výmera“. Zároveň bol žalobca upozornený, že ak do stanoveného termínu nepredloží upravenú „Špecifikáciu nezrovnalostí“, bude PPA považovať zistené výmery uvedené v časti „Stanovená plocha“ ako podklad pre rozhodnutie. Žalobca reagoval s tým, že „Špecifikácia nezrovnalostí“ je vypracovaná v rozpore s § 3 ods. 4 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Uviedol tiež, že vzhľadom na uvedené nemôže potvrdiť uvádzané výmery, keďže tieto nekorešponujú so skutočným stavom. Zároveň potvrdil, že na diele pôdneho bloku Čabalovce 4805/1 skutočne užíva plochu o výmere 10,44 ha. Administratívnou kontrolou bolo tiež zistené, že žalobca porušil podmienku štandardu „minimálna miera intenzity chovu a vhodné režimy“ a to „počas kalendárneho roka dodržiavať najnižšie zaťaženie 0,2 veľkej dobytčej jednotky zvierat na hektár trvalých trávnatých porastov, ktorých výmera je vyššia ako 20 ha“. PPA preto zaslala žalobcovi „Oznámenia o nesúlade s podmienkami krížového plnenia zistenom administratívnou kontrolou“, ktoré bolo žalobcovi oznámené dňa 07.12.2011. Žalobca na toto oznámenie žiadnym spôsobom nereagoval. Žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí ďalej postupne rozpisal vykonané kontroly u žalobcu a zistené nezrovnalosti.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací, k dôvodom uvedeným v rozsudku krajského súdu na doplnenie dodáva:

Žalobca v podanom odvolaní v podstate namieta neúplne a nesprávne zistený skutkový stav veci. Namieta, že nebolo riadne vykonané dokazovanie, nebol spoľahlivo zistený skutočný a právny stav veci, tiež namieta, že žalovaný nepostupoval s vtedy platnými právnymi predpismi, namieta, že žalovaný

nepoužil všetky prostriedky, ktorými možno zistiť skutočný stav veci. Žalobca ďalej namietal, že v konaní nebola vykonaná riadne krížová kontrola a kontrola na mieste a že závery žalovaného nemajú oporu v skutkovom a právnom základe.

K týmto námietkam senát odvolacieho súdu konštatuje, že žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval, ako došlo k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu, neoznačil dôkazy, ktoré žalovaný nevykonával, nepredostrel svoje zistenia ohľadom skutočného stavu veci. Prvostupňový správny orgán kontrolami na mieste zistil nezrovnalosti ohľadom deklarácií výmery pôdnych blokov. Žalobca v podanom odvolaní žiadnym spôsobom nenamietal, že výmera, ktorá bola správnym orgánom zistená je nesprávna. Namietal len všeobecne nesprávne zistený skutočný stav veci, bez uvedenia konkrétnych údajov.

Žalobca tiež namietal, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaný a ani PPA mu neumožnili vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, ako i k spôsobu zistenia skutočného stavu veci. K týmto námietkam senát odvolacieho súdu uvádza, že dňa 12.09.2012 bola žalobcovi doručená výzva č. 24436/2012 zo dňa 30.08.2012 na uplatnenie práva podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku s tým, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladu, k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Žalobca uvedenú možnosť nevyužil.

Žalovaný nielen na základe listinných dôkazov, ale aj výsledkov doplneného konania kontrolou na mieste, vyjadrenia sporných strán uzavrel, že z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery nemohla byť žalobcovi poskytnutá podpora na jednotnú platbu na plochu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací orgán rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Skutkový stav zistený žalovaným bol podľa senátu najvyššieho súdu dostatočne preukázaný, v rozhodnutí náležite odôvodnený, a preto odvolacie námietky žalobcu sú neopodstatnené. Rozhodnutia žalovaného a krajského súdu obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, vystihujú podstatu veci a na jej základe ich právny význam. Žalovaný postupoval v medziach zákona a logického uvažovania a prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny a v súlade so zákonom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil a súčasne poukazuje na jeho odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.